

۱ / ۹ / ۱۹۹۵

فهراد پیرپال

من و تو له ئیواری بووک و زاوایه تیماندا
رێگهی سه‌رچنارمان تا به‌رده‌رکی سه‌را به پیاسه ته‌ی کرد:
له‌سه‌ر شه‌قام به‌کتریمان ماچ ده‌کرد و باران ده‌باری...

کانی وه‌تمان گولله‌ی ده‌گرته‌ دیکه‌له
له‌ هه‌له‌بجه ئیواری ده‌بووه‌ کابووس و ده‌هات
به‌ سه‌ی صادق-دا وه‌رده‌سوورایه‌وه
زاخۆ وه‌ژێر ناو که‌وتبوو
هه‌ولێر له‌ناو تاریکیدا
ده‌ستی به‌دووای هه‌ناره‌ میتخۆشه‌کانی شه‌قلاوه‌دا ده‌گێرا
کۆبه‌ سه‌رمای بوو

قاپووتیکی کۆنی کون کونی له‌ که‌لار خواستیوه
ناکری نه‌یده‌توانی به‌جیت قومیتک عاره‌ق له‌ نادى مؤزه‌فینی ده‌وک به‌خواته‌وه
(به‌خته‌وه‌ری) ببوه‌ فیستانتیک ژن له‌به‌رخۆیان ده‌کرد و
ته‌نیا له‌ ماردین ده‌نگی ده‌دایه‌وه:

«لۆ لۆ، لۆ لۆ... لێ لێ، لێ لێ...»
له‌ رێگهی نیتوان چه‌مچه‌مال - که‌رکووک عه‌سکه‌رێکی عاره‌ب
ته‌عه‌دای له‌ ژنیتکی کورد ده‌کرد و منداله‌کانیشی سه‌رده‌پری
له‌ناو بارپێکی سه‌رخۆشی سلیمانیش وینه‌گریک
به‌ مووس شاده‌ماری مه‌چه‌کی خۆی دوولت ده‌کرد و ده‌رۆشت...

من و تو له
له‌سه‌ر شه‌قام به‌کتریمان ماچ ده‌کرد و باران ده‌باری...

۲۹ / ۴ / ۲۰۰۲

